

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1594)

173. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 25 maja 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Warszawie dnia 12 lutego 2010 r. (druk senacki nr 881, druki sejmowe nr 2990 i 3072).

(Początek posiedzenia o godzinie 14 minut 33)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Stanisław Jurcewicz)

Zastępca Przewodniczącego Stanisław Jurcewicz:

Pozwolę sobie otworzyć posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Witam zaproszonych gości, witam pana ministra, witam panów dyrektorów i pozostałe osoby obecne na posiedzeniu komisji, włącznie z członkami komisji.

Przystępujemy do realizacji punktu, który mamy w porządku obrad, dotyczącego rozpatrzenia ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Warszawie dnia 12 lutego 2010 r.

Taki jest porządek obrad w tej chwili. Czy są uwagi do porządku obrad? Nie ma.

Wobec tego bardzo proszę, Panie Ministrze, o syntetyczne uzasadnienie ustawy o ratyfikacji umowy. Bardzo proszę, oddaję głos.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Piotr Stachańczyk:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o zasadach małego ruchu granicznego.

Szanowni Państwo, jeśli chodzi o uzasadnienie samej ustawy, to tutaj sprawa jest prosta. Umowa ta, według zgodnej opinii ekspertów, jest umową, która zasługuje na tak zwaną dużą ratyfikację, ponieważ dotyczy spraw uregulowanych w ustawie polskiej, a mianowicie w ustawie o cudzoziemcach. Dlatego też kwestia prawna nie budzi wątpliwości.

Powiem parę słów o samej umowie. Jest to umowa podpisana 12 lutego 2010 r., druga z kolei, po umowie z Ukrainą, która weszła w życie w ubiegłym roku, umowa o małym ruchu granicznym zawarta przez Rzeczpospolitą.

Proszę państwa, umowa ta ma służyć ożywieniu kontaktów społeczeństw mieszkających w rejonie przygranicznym. Ma to wymierny efekt tak dla mniejszości polskiej licznie mieszkającej w okolicach Grodna i Brześcia, jak również dla mniejszości białoruskiej mieszkającej po stronie polskiej.

Umowa ta, podobnie jak ukraińska, oparta jest na przepisach prawa unijnego, na założeniach zawartych w rozporządzeniu nr 1931/2006 ustanawiającym przepisy małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich, i jest do niego dostosowana. W związku z tym najważniejszym postanowieniem rozporządzenia, które znajduje swoje odbicie w umowie, jest określenie obszaru objętego tą umową. Jest to obszar popularnie nazywany: 30 plus. W jego skład wchodzi te jednostki administracyjne, które znajdują się na obszarze 30 km od granicy, a w szczególnych przypadkach może to być rozciągnięte na jednostki, które mieszczą się w odległości do 50 km od granicy.

Różnica między tą umową a umową ukraińską jest taka, że w załączniku umowy ukraińskiej były wymienione wszystkie miejscowości po obu stronach granicy, których dotyczy mały ruch graniczny, tymczasem ta umowa ma w załączniku wymienione jednostki administracyjne objęte umową.

Jeśli chodzi o sposób przekraczania granicy, to będzie się to przekraczanie odbywać, przynajmniej jeśli chodzi o stronę polską, na podstawie specjalnych zezwoleń wydawanych w formie karty identyfikacyjnej. Opłata za to będzie wynosić 20 euro. Przyjmować wnioski i wydawać zezwolenia będą polskie konsulaty, zaś same dokumenty będą wykonywane i personalizowane w Warszawie. Wydawać je będą konsulaty w Brześciu i Grodnie. Obywatele polscy będą mogli dostać takie same dokumenty w konsulatach białoruskich w Białymstoku i w Białej Podlaskiej.

Zakładamy, że umowa powinna wejść w życie prawdopodobnie z początkiem przyszłego roku. Wynika to z faktu, że musi być ratyfikowana przez parlament białoruski. Ten parlament, o ile wiem, działa w systemie sesyjnym i prawdopodobnie na październikowej sesji będzie rozpatrywał ten dokument. Oznacza to, że po ratyfikacji, po decyzji parlamentu, musi być decyzja prezydenta Białorusi. Po tej decyzji nastąpi przygotowanie dokumentów, wymiana dokumentów i po trzydziestu dniach od daty wymiany dokumentów umowa wejdzie w życie. Nie popadając w jakiś nadmierny optymizm, zakładamy, że powinien to być styczeń, luty przyszłego roku.

Możliwości techniczne i środki na wprowadzenie w życie tej umowy Rada Ministrów posiada, ma je zaplanowane w budżecie na ten rok. W przyszłorocznym budżecie będą środki na realizację tej umowy. I to może tyle tytułem wstępu. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Myślę, że ta koncepcja nie budzi większych kontrowersji i pytań, niemniej jednak, oczywiście, otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, czy są jakieś pytania szczegółowe? Nie ma.

W takim razie przechodzimy do głosowania.

Kto jest...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, nie było jeszcze mówione... Przepraszam, myślałem, że wcześniej pan mienas się wypowiedział, bo przyszedłem chwilę później.

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych. Dziękuję.

Przewodniczący Mariusz Witczak:

Dziękuję bardzo.

W takim razie mamy już jasność.

Głosujemy.

Kto jest za? (6)

Ustawa została poparta jednomyślnie.

Dziękuję, Panie Ministrze.

I jeszcze pozostaje nam wyznaczyć sprawozdawcę. Pan senator Dajczak się zgłasza. Bardzo prosimy. Będzie sprawozdawcą.

Dziękuję bardzo.

Zamykamy posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 40)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851